

Forskrifter

utferdiget av Arbeidsdepartementet 20 desember 1926

i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

Ved lov av 20 februar 1926 om motorvogner er Arbeidsdepartementet bemyndiget til å fastsette nærmere forskrifter angående:

- A. Motorvogners størrelse, innretning og utstyr.
- B. Motorvogners anmeldelse, undersøkelse og registrering samt prøvenummer.
- C. Førerkort og prøvning av førere.
- D. Kjøring med motorvogn.
- E. Avgifter av motorvogner hjemmehørende i riket.
- F. Motorvogn hjemmehørende i utlandet.
- G. Utstedelse av internasjonalt sertifikat.
- H. Forskjellige bestemmelser.

I henhold hertil skal følgende gjelde inntil videre fra det tidspunkt da nevnte lov om motorvogner trer i kraft (1 januar 1927).

A. Vedkommende lovens kapitel I.

Motorvogners størrelse, innretning og utstyr.

§ 1.*) Motorvogn hvis største akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn må ikke uten særskilt tillatelse brukes på i eller gate som er tilgjengelig for almen ferdsel.

Hvor 2 aksler står hverandre nærmere enn 2,5 m., regnes akseltrykket lik summen av de trykk som faller på begge disse aksler.

Sådan tillatelse samt dispensasjon for breddebestemmelsen i lovens § 4 meddeles:

- a) for by (eller ladested med eget kommunestyre) av formannskapet eller av den som formannskapet dertil bemyndiger,
- b) for veier innen enkelt fylke av overingeniøren for veivesenet,
- c) for vogner som skal brukes innen 2 eller flere fylker av Veidirektøren.

*) Endret 25 juli 1927 og 29 desember 1928.

For by eller enkelt fylke kan i særlige tilfelle de foran under litr. a og b nevnte myndigheter på nærmere fastsatte vilkår meddele generell tillatelse til å bruke motorvogn med større bredde eller større akseltrykk enn angitt i motorvognloven og nærværende forskrifter. Herom gis der straks meddelelse til Veidirektøren.

Meddelt tillatelse kan tilbakekalles når vedkommende myndighet finner det påkrevet.

Samtlige avgjørelser kan påankes til Arbeidsdepartementet. Inntil anken er avgjort skal den trufne bestemmelse stå ved makt.

§ 2.*) Alle motorvogner som registreres første gang her i riket etter 31 desember 1930, skal være utstyrt med luftgummiringer.

Om ringenes dimensjoner gjelder hvad der er fastsatt nedenfor under litra a.

For motorvogner som har vært registrert her i riket før 1 januar 1931, gjelder følgende regler:

- a) Alle motorvogner skal for akseltrykk som ikke overstiger 3600 kg., være utstyrt med luftgummiringer. Personvogner med mer enn 8 sitteplasser samt vare- og lastevogner for mer enn 750 kg. last må ikke ha mindre gummidimensjoner enn 4" (100 m/m) og 5" (135 m/m) henholdsvis på for- og bakhjul. Disse dimensjoner refererer sig til de tall som er påstemplet ringene, dog må ringenes ytre tverrmål ikke være mindre enn der angitt.
- b) For akseltrykk over 3600 kg. skal hjulene, forsåvidt de ikke er forsynt med luftgummiringer, ha halv-pnevmatisk ringer (luftkjerner) av en av veidirektøren godkjent type, eller ringer av annen type som måtte bli godkjent av veidirektøren.
- c) Luftkjerneringene skal være av så store dimensjoner at den av vedkommende gummifabrikk opgitte maksimalbelastning ikke overskrides.
- d) Luftkjerneringer og kompakte ringer må ikke brukes efterat gummien er slitt ned til 35 m/m tykkelse, målt fra jernringen (ytre diameter).

Dispensasjon fra bestemmelsene i denne paragraf meddeles av de foran under § 1 nevnte myndigheter.

§ 3. På is og holkeføre skal drivhjulene være forsynt med snekjetting eller på annen betryggende måte beskyttet mot glidning. Største avstand mellom tverrlinkene 150 mm.

Under særlig vanskelige forhold skal også forhjulene være utstyrt på denne måte.

*) Endret 25 juli 1927 og 22 september 1930.

§ 4. I det minste en bremseinnretning skal virke direkte på bakhjulene (drivhjulene) eller de maskindeler, som er fast forbundet med disse.

§ 5. Hvert av bremseapparatene skal være kraftig nok til på almindelig sommerføre å stanse vognen med full last nedover en heldning 1 : 5 eller ved 32 km. fart på horisontal vei på en lengde av 20 m. Ett bremseapparat må kunne stenges.

Motorvogn hvis akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn og som skal brukes under særlig vanskelige forhold kan av den dispenserende myndighet (jfr. § 1) kreves utstyrt med stoppegaffel. Denne skal i tilfelle kunne betjenes fra førerens plass.

§ 6. Signalhornet skal være tilstrekkelig kraftig. Det skal være entonig og for motorvogn gi en dyp tone, for motorsykkel høi tone. Ruteautomobiler skal ha to varselapparater, hvorav det ene må være særlig kraftig og kunne betjenes ved hensiktsmessig anbragt trykknapp. Politiets vogner samt ambulanse- og sykehusvogner kan utstyres med flertonig signalhorn.

§ 7. Lukkede ruteautomobiler for én manns betjening og med plass for mer enn 10 passasjerer skal være forsynt med nødutgangsdør anbragt bak i bilen og under ingen omstendighet på samme side som utgangsdøren. Alle lukkede ruteautomobiler for personbefordring skal være utstyrt med hensiktsmessig anbragt, av Veidirektøren godkjent brandslukningsapparat.

§ 8.*) Lyskastere skal kunne reguleres fra førerens plass. Baklykten må ikke kunne slukkes fra førerens plass eller inne fra vognen med mindre lysanlegget er utført således at de lykter som belyser veien fremover samtidig slukkes. Lykten må være således anbragt og så kraftig at kjennemerket kan leses på en avstand av 15 meter.

§ 9. Motorvogn skal være forsynt med en plate hvorpå angis:

fra hvilken fabrikk understellet er levert,
fabrikkenummer,
motorens eller maskinens størrelse,
vognens vekt i driftsferdig stand.

Platen festes på understellet således at den lett kan ses.

§ 10. Motorvogn skal være forsynt med en innretning hvorved man kan sikre sig mot at uvedkommende setter vognen i bevegelse.

Som forskriftsmessig i så henseende regnes eksempelvis:
Lås for skjaltarmen.

*) Endret 20 juni 1928.

Låsbar lenke om ett av hjulene. Det er også tilstrekkelig at man kan ta bort kontakten for tennledninger eller nøklen for brennstoffledningskranen ved eksplosjonsmaskiner eller strømbryteren (ved elektrisk drevne vogner) eller nøklen for påslipningskranen (ved dampdrevne vogner).

§ 11. Motorvogn skal være innrettet således at der fra førerplassen er utsikt frem og til siden.

Lasteautomobil hvis største akseltrykk med full last overstiger 2 tonn eller hvis samlede vekt med full last overstiger 3 tonn kan kreves utstyrt med godkjent hastighetsregulator.

Videre skal den være forsynt med et speil for chaufføren, anbragt således at han kan se kjøretøier som kommer etter, og som ønsker å kjøre forbi.

Uten tillatelse av den dispenserende myndighet må midten av lasteplanet (lasterummet) regnet fra bakkant av førersætet ikke komme bak bakakselcenteret.

§ 12. Lasteautomobil som aktes benyttet til personbefordring skal meldes til politiet. Sådanne vogner kan forsåvidt rutevogner angår av fylkesveistyret og for andre vogner av politiet kreves utstyrt på en for sådan bruk forsvarlig måte.

§ 13. For motorsykler gjelder foranstående påbud og bestemmelser, forsåvidt de kan finne anvendelse på disse.

§ 14. *Tilhengervogner.*

I henhold til trafikkreglens kap. III § 40 kreves særskilt tillatelse for å bruke tilhengervogn til motorvogn.

Tilhengervogn (tilhengerslede) skal være underkastet motorvognlovens almindelige bestemmelser med følgende undtagelser:

a) De i lovens § 5 punkt 1 omhandlede bremseapparater kreves ikke for tilhengervogn hvis vekt med full last ikke overstiger 3 tonn. Er vekten større bør der kreves et bremseapparat som manøvreres fra trekkvognen eller av særskilt fører på tilhengervognen.

Tillatelse til å kjøre med tilhengervogn uten bremse bør i almindelighet begrenses til å gjelde i forbindelse med motorvogner som uten last veier minst 80 % av tilhengerens vekt med last.

b) Det i lovens § 5 punkt 2 omhandlede horn (lur) kreves ikke, heller ikke de i samme § punkt 3 omhandlede fremlykter, men derimot baklykt som i punkt 3 b nevnt.

c) Garanti som omhandlet i lovens § 11 (for vogner hjemmehørende i utlandet § 28) skal i tilfelle også omfatte tilhengervogn.

d) Førerprøve og førerkort som omhandlet i lovens kapitel III, kreves ikke særskilt for kjøring med tilhengervogn.

Hvad der i nærværende forskrifter er fastsatt for motorvogner skal også gjelde for tilhengervogner, forsåvidt bestem-

melsene kan finne anvendelse på sådanne og dette ikke volder særlige vanskeligheter.

§ 15. *Traktorer.*

Traktor; som gjennom lengere tidsrum skal brukes til transport på offentlig vei eller gate, skal være underkastet motorvognlovens almindelige bestemmelser med den undtagelse at der bare skal kreves 1 bremseapparat. I tilfelle av tvist om forståelsen av uttrykket «lengere tidsrum» treffes avgjørelsen av Veidirektøren.

I henhold til Trafikkreglens kap. III § 41, kreves der særskilt tillatelse for å bruke traktor på offentlig vei eller gate.

Hvad der i nærværende forskrifter er fastsatt for motorvogn skal også gjelde for traktorer, forsåvidt bestemmelsene kan finne anvendelse på sådanne og dette ikke volder særlige vanskeligheter.

B. Vedkommende lovens kapitel II.

Motorvogners anmeldelse, undersøkelse og registrering, samt prøvenummer.

Anmeldelse av motorvogn.

§ 16. Den i lovens § 8 påbudte skriftlige anmeldelse skal skje på skjema som fås hos politiet. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om:

- a. Eierens navn og bopel.
- b. Motorvognens bestemmelse (personbefordring, privat eller offentlig, lastkjøring, varekjøring eller lign.).
- c. Fra hvilken fabrikk vognen (understellet) er levert samt fabrikknummer.
- d. Motorens art (forbrenningsmotor, dampmaskin, elektromotor).
- e. For forbrenningsmotorer cylinderantall, cylinderdiameter og slaglengde, for elektromotorer antall motorer, volt og ampère, for dampmaskiner cylinderantall, cylinderdiameter, slaglengde og damptrykk.
- f. For forbrenningsmotorer og dampmaskiner brennstoffets art og beholderens størrelse i liter.
- g. Vognens vekt i driftsferdig stand med fulle brennstoffbeholdere og vanlig utstyr samt tyngste til vognen hørende karosseri.
- h. Vognens vekt i fullt lastet stand (hver person — fører og passasjerer — regnes til 75 kg. innbefattet reisetøi og håndbagasje).

- i.*) For vare- og lastebiler som med full last veier over $2\frac{1}{2}$ tonn samt for personbiler med mer enn 8 sitteplasser oppgis akseltrykket så vel på foraksel som på bakaksel.
- k. Største vognbredde samt ringdimensjoner og ringenes art (kompakt, luftkjerne, luft, ballong osv.) særskilt for forhjul og bakhjul.
  - l. Overstellets art.
- m.*) Akselavstand og vognens største lengde.
- n. Vognens kostende i komplett stand ved første gangs registrering.
- o. For motorvogner som drives med damp skal der ved anmeldelsen også fremlegges tilfredsstillende attest for at kjelen er prøvet med koldtvannstrykk svarende til 50 % over kjelens normale arbeidstrykk. Sådan prøve skal gjentas hvert annet år.

For motorsykler bortfaller post *i* til og med *m*.

§ 17. I almindelighet skal enhver motorvogn registreres for den totalvekt som er forutsatt fra fabrikken. (Nyttelasten blir da forskjellen mellom totalvekten og vekten av chassis + karosseri). Undtatt fra denne bestemmelse er motorvogn hvor det fremgår av karosseriets konstruksjon at vognen er beregnet for en mindre nyttelast. Videre kan Veidirektøren i særlige tilfelle bestemme at en motorvogn skal registreres for en mindre last enn forutsatt fra fabrikken.

Undersøkelse av motorvogner.

X § 18.***) Undersøkelse for registrering skjer til tid og sted som den bilsakkyndige bestemmer.

Senere plikter eier eller bruker av motorvogn å rette sig efter de pålegg som den bilsakkyndige gir om fremstilling av vognen til ny kontroll.

§ 19. Foreligger der ved anmeldelsen tilfredsstillende attest fra bilsakkyndig i politiets eget eller i annet distrikt, registreres vognen uten ny undersøkelse såfremt der ikke finnes særlig grunn til å forlange sådan.

§ 20. Ved undersøkelse i henhold til lovens §§ 9 og 10 skal bedømmes om de bestemmelser med hensyn til motorvognens konstruksjon og utstyr er iaktatt som finnes i lovens kapitel I og i de i tilknytning hertil utferdige forskrifter.

Den sakkyndige skal såvidt mulig overbevise sig om at de i anmeldelsen meddelte opplysninger er riktige. Til denne kontroll brukes de oppgaver som foreligger fra fabrikken eller eventuelt i pålitelige håndbøker.

De meddelte oppgaver over vektor og hjultrykk kontrolleres av den sakkyndige ved etterveining, hvis dette anses påkrevet

*) Endret 29 desember 1928.

***) Endret 13 november 1929.

Veieseddel plikter motorvognens eier i tilfelle å skaffe. I motsatt fall blir utgiftene ved etterveining å betale av eieren.

Derefter prøvekjøres vognen. Den skal om det forlanges, være fullt lastet.

§ 21. Finner den sakkyndige at vognen tilfredsstillter lovens bestemmelser og de utferdige forskrifter, bevidnes dette i en attest som utferdiges efter fastsatt skjema og tilstilles politiet tillikemed mulige andre opplysninger. Den bilsakkyndige underretter samtidig eieren om avgiftens størrelse og hvor den skal betales.

Registrering av motorvogner.

§ 22. Når der foreligger tilfredsstillende attest fra den bilsakkyndige, og den i lovens § 11 omhandlede garanti er deponert samt bevis fremlagt for at avgiftene i henhold til lovens § 22 post 1 og § 34, første avsnitt er betalt, oppgir politiet eieren, hvilket kjennemerke vognen vil få. Derefter fremstilles motorvognen snarest mulig for politiet, som undersøker om bestemmelsene om kjennemerker og deres anbringelse er iaktatt. Er dette tilfelle plomberer politiet kjennemerkene, utsteder kjøretillatelse (vognkort) og registrerer vognen.

§ 23.*) Kjennemerkene skal bestå av bokstav og nummer, således at fylkene betegnes med følgende bokstaver:

Oslo by	A
Østfold	B
Akershus	C
Hedmark	D
Opland	E
Buskerud	F
Vestfold	Z**)
Telemark	H
Aust-Agder	I
Vest-Agder	K
Rogaland	L
Bergens by	O
Hordaland	R
Sogn og Fjordane	S
Møre	T
Sør-Trøndelag	U
Nord-Trøndelag	V
Nordland	W
Troms	X
Finnmark	Y

*) Endret 13 november 1929.

***) Endret 20 april 1929. Tidligere var kjenningsbokstavet G.

I fylker med flere politidistrikter bestemmer Veidirektøren hvilke nummerserier de forskjellige politimestre skal bruke ved registreringen.

På motorvogn som brukes til personbefordring i rutetrafikk, skal kjennemerkene foran og bak på vognen forsynes med betegnelsen: R u t e v o g n.

På motorvogn som brukes til erhvervsmessig personbefordring uten rute, skal — når det til sådan kjøring kreves særskilt tillatelse etter bestemmelse fastsatt i henhold til motorvognloven — b a k r e kjennemerke forsynes med ordet: L e i e v o g n.

På motorvogn for personbefordring som av politiet er anvist offentlig holdeplass (jfr. lov av 26 mai 1866 om politivesenet i Oslo med tilleggslover), skal det b a k r e kjennemerke være forsynt med betegnelsen: D r o s j e.

Politiet i det distrikt hvor vognen er registrert kan, når særlige grunner taler herfor, fritta vogneieren for å ha de ovenfor omhandlede påskrifter på kjennemerkene.

Betegnelsen: R u t e v o g n, L e i e v o g n eller D r o s j e anbringes på kjennemerket under bokstaven og tallet. Det skal anvendes vertikal «jernskrift» med 45 mm. høie bokstaver, 10 mm. strektykkelse og av samme utførelse som kjennemerket for øvrig. Minste høide av vedkommende skilt blir 180 mm. Det er ikke tillatt å treffe nogen anordning ved skiltet, hvorved de foran nevnte betegnelser leilighetsvis kan fjernes eller skjules, undtagen for reservedrosjer hvor det i så måte kan forholdes efter politiets nærmere bestemmelse.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.*) For alle nu registrerte rutevogner fastsetter politiet en passende kortere frist, innen hvilken betegnelsen: R u t e v o g n skal være anbragt på kjennemerkene. De øvrige betegnelser: L e i e v o g n eller D r o s j e anbringes ved utskiftning av nuværende kjennemerker eller tidligere efter politiets nærmere bestemmelse.

§ 24.***) Kjennemerke skal anbringes så vel foran som bak på vognen. Kjennemerkene skal være rektangulære, utført av rustfrie, tilstrekkelig stive metallplater og ha sorte typer i vertikal «jernskrift» på hvit bunn, ikke metallisk. Se følgende figurer:

*) 13 november 1929.

**) Endret 17 januar 1929.

B-18765

C-4032

Typene gis følgende størrelse i m/m.:

For automobiler:

høide	90
minste bredde	45
(undtagen I og ettall).	
strektykkelse	15
minste innbyrdes avstand	10
minste avstand til skiltets kant	15

For motorsykler:

(med eller uten sidevogn).

høide	60
minste bredde	30
(undtagen I og ettall.)	
strektykkelse	10
minste innbyrdes avstand	5
minste avstand til skiltets kant	10

Forsåvidt typene er ophøiet, må de ikke være høiere enn 2 m/m.

På automobiler settes kjenningsbokstaven foran tallet med en strek 15 m/m. tykk og 20 m/m. lang, mellom bokstaven og tallet i halv høide. På motorsykler settes kjenningsbokstaven på bakskiltet over tallet. På forskiltet settes bokstaven foran tallet med strek 10 m/m. tykk og 15 m/m. lang mellom bokstav og tall.

Skiltene s minste høide i m/m.:

for automobiler	120
for motorsykler:	
forskilt	80
bakskilt	150

Kjennemerkene kan også utføres i transparent.

På tilhenger for motorsykkel anbringes samme kjennemerke bak som motorsyken har, forsåvidt tilhengeren dekker kjennemerket på motorsyken.

Undtagelsesvis kan Veidirektøren godkjenne kjennemerker av annen størrelse og annet utseende enn foran nevnt.

Nasjonalitetsmerket må i tilfelle anbringes sådan at det virker som et eget, ovalt skilt, og ikke komme innenfor kjennemerkets kanter, likesom det ikke må settes umiddelbart inntil sidene av dette.

§ 25.*) Skiltene skal anbringes på iøinefallende sted og så høit som kjøretøiets konstruksjon med rimelighet tillater således at de minst mulig tilskvettes av søle m. v.

De bilsakkyndige kan om nødvendig kreve at der skal anbringes beskyttelsesskjermer som såvidt mulig hindrer skvett på skiltene.

Det forreste kjennemerke på motorsykler skal anbringes parallelt med syklens lengderetning og være forsynt med kjenningsbokstav og nummer på begge sider.

Andre kjennemerker skal anbringes vinkelrett på vognens lengderetning.

§ 26. Skiltene må ikke kunne klappes om og må aldri dekkes. Det påses spesielt at det bakre skilt ikke skjules av bagasjeholder eller lignende, samt at det forreste skilt ikke dekkes av motorsveiven. I så fall må sveiven under fart opphenges i en strop. Skilter og baklykt skal til enhver tid holdes i sådan stand at kjennemerket lett kan leses.

§ 27. Hvis kjennemerket må fornyes meldes dette til vedkommende politimyndighet som lar det nye skilt besiktige og plombere. Det kasserte innleveres samtidig.

Prøvenummer.

X § 28. Prøvenummer kan av politiet tildeles eller for kortere tid utlånas til anbringelse på motorvogn som er godkjent av bilsakkyndig. Enn videre på motorvogn som ennå ikke er godkjent for å få den prøvekjørt for regulering, registrering

*) Endret 17 januar 1929.

eller salg. Vognen må i enhver henseende være innrettet i overensstemmelse med gjeldende regler bl. a. med hensyn til bredde, vekt og hjulringer. Prøvenummerne skal til enhver tid være forsynt med politiets plombe.

§ 29. For prøvenummer skal deponeres garanti etter regler som bestemt i motorvognlovens § 11.

§ 30. Prøvenummer må bare benyttes av vedkommende firmas innehaver eller funksjonærer.

§ 31. For å føre motorvogn med prøvenummer på offentlig gate eller vei kreves at vedkommende er i besiddelse av norsk førerkort.

§ 32. Prøvenummer skal ha hvite typer på rød bunn. For øvrig gjelder med hensyn til typer, størrelse og anbringelse, reglene for almindelig kjennemerke.

§ 33. Prøvenummer skal i begynnelsen av januar hvert år fremvises for politiet eller efter dettes bestemmelse for den sakkyndige eller lensmannen. Samtidig skal fremvises kvittering for at veiavgift og kontrollavgift for året er betalt.

§ 34. Prøvenummer kan inndras efter hvert års utløp og for øvrig når som helst i tilfelle av misbruk.

§ 35. Alle de med tildeling eller utlån, merkning, kontroll m. m. av prøvenummer forbundne utgifter bæres av den hvem det er tildelt.

§ 36. Efter hvert som prøvenummer tildeles eller inndras sendes meddelelse herom til Veidirektøren, dog ikke for nummer utlånt for kort tid.

C. Vedkommende lovens kapitel III.

Førerkort og prøvning av førere.

§ 37. Den som ønsker tillatelse til å føre motorvogn må sende skriftlig ansøking til politimesteren på det sted hvor førerkort ønskes utstedt. Andragendet skal inneholde opplysning om søkerens fulle navn og bopel, samt for hvad slags vogn kjøretillatelsen ønskes.

Med andragendet skal følge:

- a. Fødselsattest.
- b. Vidnesbyrd fra politiet på hjemstedet om at søkeren er pålitelig og edruelig, og at politiet for sitt vedkommende finner ham skikket til fører.
- c. Lægeattest angående søkerens syn, hørsel og helse.
- d. Søkerens fotografi (brystbillede i visittkortformat).
- e. Opplysninger om søkerens vernepliktsforhold, samt hvis han står i de militære ruller, opplysning om nummer og hvilken avdeling (regiment) han tilhører. Vernepliktsbok vedlegges, for såvidt søkeren har fått sådan.

- f. Attest fra politiet på de steder hvor ansøkeren har bodd i de siste 3 år om at han i denne tid ikke har vært straffet for beruselse.
- g. Ansøkerens erklæring om hvorvidt og i tilfelle når og hvor han tidligere har søkt godkjennelse som fører av motorvogn.
- h. Forsåvidt angår personer som søker tillatelse til å føre motorvogn for offentlig personbefordring: Erklæring om at ansøkeren er bekjent med lov av 26 juli 1916, nr. 4 om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger.

§ 38. Såfremt forannevnte dokumenter og mulig andre innhentede opplysninger finnes tilfredsstillende, sendes ansøkingen til den bilsakkyndige, som foretar den i lovens § 15 foreskrevne prøve til tid som den sakkyndige bestemmer.

§ 39. Prøve avlegges særskilt for de forskjellige klasser av motorvogner etter følgende inndeling:

- a. Motorsykel med eller uten sidevogn.
- b. Motorvogn drevet med:
  - 1. forbrenningsmotor,
  - 2. elektromotor,
  - 3. dampmaskin,
  - 4. mulige andre driftsmotorer.

§ 40. For å opnå almindelig førerkort for motorvogn med forbrenningsmotor avlegges prøven på håndsjaltet motorvogn.

Såfremt prøve blir avlagt på fotsjaltet motorvogn, kan førerkort bare utstedes for sådan.

Ønskes førerkort for flere klasser, må der avlegges prøve i hver enkelt klasse.

§ 41. Prøven omfatter en teoretisk og en praktisk del.

Ved den teoretiske prøve eksamineres ansøkeren i:

- a. Motorvognens maskineri og innretning.
- b. Lover og forskrifter som angår motorvognførere.
- c. Hvordan man skal forholde sig under visse vanskelige forhold (eksempelvis når hjulene glir, ved ildsfare, ulykkestilfelle m. v.).

Den praktiske del omfatter:

- d. Undersøkelse av bremses, styreinnretning, tennapparat m. v., igangsetning av motoren, start, vendinger, rygging, stansning og igangsetning av vognen i motbakke.
- e. En prøvetur dels på fri vei dels på sterkt beferdede steder.

§ 42.*) Førere som vil søke erhverv ved kjøring av motorvogn for offentlig personbefordring skal underkastes ny særlig inngående så vel teoretisk som praktisk prøve for å få visshet for at vedkommende er skikket til sådan kjøring. Resultatet skal meddeles politiet og tilføies på førerkortet.

*) Endret 22 september 1930.

Før denne prøve må føreren fremlegge bevis for at han har kjørt motorvogn til stadighet i minst 6 måneder.

Foranstående bestemmelser får også anvendelse på personer som skal føre sykevogn eller andre motorvogner som regelmessig benyttes i samme øiemed.

§ 43. Ved kjøring til førerkort skal den sakkyndige ta plass på motorvognen. For motorsykkel ordnes prøven på beste måte etter syklens art. Under sådan kjøring anses den som kjører vognen (syklen) som fører av samme. Under øvelseskjøring anses derimot den i lovens § 15, 9de avsnitt nevnte ledsager som fører.

§ 44. *) Har en ansøker ikke bestått prøven, kan ny prøve først avlegges etter en tidsfrist som bestemmes av den bilsakkyndige.

Den nye prøve må i tilfelle foretas av den samme sakkyndige som foretok den første prøve. Herfra kan undtagelse gjøres i særlige tilfelle, f. eks. når ansøkeren har flyttet til et nytt politidistrikt.

§ 45. Er prøven bestått utsteder politiet førerkort inneholdende:

- a. Kortets nummer.
- b. Førerens navn, fødselsdag, fødested og bopel.
- c. Førerens fotografi som stemples av politiet og forsynes med kortets nummer.

§ 46. Den som ønsker sitt førerkort fornyet når det er utløpet (5 år) fremlegger vidnesbyrd som godtgjør hvorvidt ansøkeren har vedlikeholdt sin kjøreferdighet. På forlangende av politiet skal også fremlegges ny lægeattest for syn, hørsel og helse. Den bilsakkyndige avgjør på grunnlag av de fremlagte vidnesbyrd hvorvidt der skal avlegges ny prøve eller førerkortet kan fornyes uten sådan prøve.

Til fornyelse av den bilsakkyndiges eget førerkort kreves ikke ny prøve og heller ikke vidnesbyrd om vedlikeholdt kjøreferdighet så lenge vedkommende innehar stillingen som bilsakkyndig.

§ 47. **) Førerkort for kjøring av militærvesenets motorvogner kan utstedes av chefen for Hærens Automobilkorps og chefen for Hærens flyveskoler i fornøden utstrekning til militære personer etterat den foreskrevne prøve er avlagt. Til å foreta prøvning til sådanne førerkort opnevner Forsvarsdepartementet sakkyndige officerer i fornødent antall.

Disse førerkort, som kun har gyldighet under militær tjenestegjøring, skal inneholde det samme som i § 45 fastsatt for almindelige førerkort med den forandring at førerens fotografi stemples av den militære myndighet, som utsteder førerkortet.

*) Endret 22 september 1930.

**) Endret 28 desember 1928.

§ 48. Førerkort som er utstedt i henhold til motorvognloven av 21 juni 1912 fortsetter å gjelde 5 år etter at loven av 20 februar 1926 er trådt i kraft.

Fører som før den nye lovs ikrafttreden har ført motorvogn for offentlig personbefordring og som derhos godtgjør at han har kjørt motorvogn til stadighet i de siste 6 måneder, behøver ikke å avlegge den i lovens § 15, tredje ledd omhandlede nye prøve for å kunne føre motorvogn bestemt til offentlig personbefordring.

D. Vedkommende lovens kapitel IV.

Kjøring med motorvogn.

§ 49. Den i lovens § 19 siste avsnitt omhandlede tillatelse til for enkelt gang å kjøre motorvogn på veier hvor sådan kjøring ellers ikke er tillatt må ikke gis, såfremt vedkommende ansøker er blitt nektet tillatelse av høiere myndighet, og ikke så ofte at det får karakteren av stadig kjøring. Som høiere myndighet i forhold til lensmann og tilsynsmann anses overingeniør for veivesenet. I forhold til denne fylkesmannen.

§ 50. Utgifter til tjenstlige meddelelser som i sådanne tilfelle anses nødvendige, bæres av den som får tillatelsen.

E. Vedkommende lovens kapitel V.

Avgifter av motorvogn hjemmehørende i riket.

§ 51. Den årlige veiavgift, kontrollavgift og årsavgiften for prøvenummer innbetales til statens skatteopkrever forskuddsvis for hvert kalenderår, og må være erlagt innen utgangen av februar i avgiftsåret — for 1927 innen utgangen av mars.

§ 52.*) Skatteopkreveren utleverer i forbindelse med kvittering for betalte avgifter et av Veidirektøren fastsatt for året gjeldende avgiftsmerke (skilt). Avgiftsmerket skal anbringes lett synlig foran på venstre side av motorkjøretøiet. For prøvenummer skal avgiftsmerket anbringes på forreste kjennermerke mellom bokstaven og tallet, istedenfor streken. Plassen for avgiftsmerket kan anvises av den bilsakkyndige, når kjøretøiet fremstilles til undersøkelse.

§ 53.***) For motorkjøretøi og årsprøvenummer som eieren ikke akter å bruke det påfølgende år, bortfaller avgiften hvis eieren i betimelig tid før avgiftsårets begynnelse gir politiet skriftlig meddelelse herom og samtidig innleverer kjennemerkene.

Er det ikke gitt politiet sådan meddelelse m. v., men kjøre-

*) Endret 17 januar 1929.

**) Endret 22 september 1930.

tøiet ikke er brukt i avgiftsåret, kan skattefogden på ansøking frafalle veiavgiften (vektavgiften), hvis den avgiftspliktige eier skaffer attest fra lensmannen eller to personer som har kjennskap til forholdet og hvis troverdighet er attestert av lensmannen eller av politiet, for at kjøretøiet ikke er brukt i avgiftsåret før kjennemerkene blev innlevert til politiet. Søknaden må være bilagt med erklæring fra politiet om når kjennemerkene blev innlevert. Mulige påløpne omkostninger må betales av vogn-eieren.

Har lensmannen eller politiet foretatt reise for å fjerne kjennemerkene på grunn av at avgiften ikke er betalt, skal det for hvert kjøretøi eller prøvenummer betales 5 — fem — kroner, selv om avgiften frafalles.

Skal kjøretøiet tas i bruk senere i avgiftsåret, må avgift erlegges eller kvittering fra skattefogden for at avgiften er ordnet forevises politiet, før kjennemerkene igjen utleveres.

For motorkjøretøi (årsprøvenummer) som har vært brukt, men derefter satt ut av bruk i første halvdel av avgiftsåret, kan avgiften på ansøking fra den avgiftspliktige vogn-eier nedsettes av skattefogden efter følgende regler:

For vogner som ikke er brukt utover januar til $\frac{1}{5}$.

For vogner som ikke er brukt utover februar til $\frac{1}{4}$.

For vogner som ikke er brukt utover mars til $\frac{1}{3}$.

For vogner som ikke er brukt utover mai til $\frac{1}{2}$.

For vogner som er brukt utover mai måned, kan skattefogden ikke nedsette avgiften.

Søknad om nedsettelse av veiavgiften må være bilagt med sådan attest som omhandlet i paragrafens 2net ledd, om hvor meget vognen er brukt i avgiftsåret før kjennemerkene blev innlevert til politiet.

§ 54. *) Avgift av innførte gummiringer, luftslanger, slangebeskyttere og felgbånd for motorvogn og motorsykel beregnes samtidig med tollbehandlingen og erlegges til tolloppbørselsbetjenten på vedkommende sted efter regler fastsatt av Finans- og Tolldepartementet.

Avgift av gummiringer m. v. som tilvirkes her i riket, beregnes av politiet eller lensmannen på det sted hvor fabrikken er beliggende og innbetales til oppbørselsbetjenten i vedkommende distrikt ved hver måneds utgang.

Avgiften beregnes av det kvantum som er gått ut fra fabrikken i måneden.

Vedkommende innenlandske fabrikk plikter å føre produktjonsbok og salgsbok samt å utferdige avgiftsangivelse, alt efter skjema fastsatt av Arbeidsdepartementet. Avgiftsangivelsen ut-

---

*) Endret 15 desember 1930.

ferdiges i to eksemplarer, hvorav det ene sendes oppebørselsbetjenten og det andet til veidirektøren.

Ved beregning av avgiften gjøres intet fradrag for vekten av den jernring, som kompakte gummiringer er bygget på.

For gummiringer, som på grunn av fabrikkasjonsfeil igjen føres ut av riket, leveres tilbake til innenlandsk fabrikk eller ophugges, kan søknad om hel eller delvis tilbakebetaling av avgiften innsendes til veidirektøren med bevidnet erklæring om hvor meget ringene er brukt før de blev kassert.

Avgift av bensin som innføres til riket, beregnes av tollvesenet og betales til tolloppbørselsbetjenten i det distrikt hvor innførselen finner sted, efter regler fastsatt av Finans- og Tolldepartementet.

Avgift av bensin som tilvirkes her i riket, opkreves av veidirektøren. Vedkommende bedrift skal før en av veidirektøren godkjent produksjonsbok og salgsbok og ved hver måneds utgang innsende avgiftsangivelse til veidirektøren på et dertil fastsatt skjema. Avgiftsangivelsen skal være bilagt med gjenspart av leveringsedlene.

Veidirektøren har adgang til å foreta eftersyn i bedriftens bøker, til å kreve innsendt prøver av de råoljepartier som innføres, og til å la foreta leilighetsvis produksjonskontroll gjennom passende tidsrum.

På forlangende skal avtagere av innenlands fremstillet bensin sende veidirektøren månedlig opgave over de fra vedkommende produsent mottatte bensinmengder.

For bensin i beholdning eller under transport her i riket ved årsskiftet 1930/31 skal, forsåvidt det samlede kvantum overstiger 300 liter, den som har rådighet over partiet snarest sende opgave i 2 eksemplarer — for hovedimportstasjoners vedkommende til tollvesenet og for de øvrige til politiet på vedkommende sted. Opgaven skal inneholde opplysning om partiets hele størrelse, hvor det er lagret samt eierens navn og adresse. Beholdning hos kommisjonær oppgis av denne med opplysning om eierens navn og adresse.

Inntil kontroll har funnet sted, dog ikke utover 15 januar 1931, skal det føres fortegnelse over all tilgang og avgang. Fortegnelsen fremlegges ved kontrollen.

Avgift av beholdninger ved årsskiftet skal innbetales til statens oppebørselsbetjent. Av beholdninger på hovedimportstasjonene innbetales avgiften til skattefogdene i Oslo og i Bergen.

For bensin som er avgiftsfri, nemlig bensin som anvendes til stats- og privatjernbaners skinnegangsvogner, statens motorbåter, statens luftfartøier, rutegående private luftfartøier og bensin til industriell virksomhet i større mengder enn 2000 liter

årlig til annet enn drift av motorvogn, blir avgiften refundert gjennom veidirektøren mot fornøden legitimasjon. Private luft-ruter og industrier som vil søke refusjon for 1931, må innen 1 februar 1931 innsende til veidirektøren melding på skjema som fåes utlevert ved henvendelse til politiet på vedkommende sted. I meldingen oppgis bl. a. hvad den avgiftsfri bensin skal brukes til og hvor stort forbruket til dette øiemed var i 1930. I opgaven anføres også hvorvidt der brukes avgiftspliktig bensin, f. eks. til motorvogn eller motorbåt. I så fall skal det i en fortegnelse (forbruksbok) efterhvert noteres hvad bensinen er anvendt til.

Refusjon kan finne sted månedlig, når det årlige forbruk av avgiftsfri bensin overstiger 60 000 liter, ved mindre forbruk kvartalsvis. For bensin anvendt til industrielt bruk skjer refusjonen dog først efter at det årlige minstekvantum 2 000 liter er nådd.

Med begjæring om refusjon skal følge kvitteringer for kjøpt bensin samt forbruksboken eller en bekreftet utskrift av denne, og vedkommende forbrukers erklæring om at det bensinkvantum, for hvilket der søkes refusjon, er brukt til øiemed som betinger avgiftsfritagelse.

I kontrolløiemed kan der kreves ytterligere opplysninger, for industrielle bedrifters vedkommende f. eks. om det produserte varekvantum og dettes prosentvise bensinninnhold, eller om omsetningen hvor den forbrukte bensin ikke i sin helhet går inn som del av den ferdige vare.

På forlangende skal vedkommende bensinleverandør inn-sende en opgave over bensin levert til forbrukeren.

Bensin som motorvogn medfører fra utlandet til eget bruk, er avgiftsfri når mengden ikke overstiger 200 liter.

Efter ansøking refunderer veidirektøren avgift av bensin som føres ut av riket i større partier enn 400 liter. Ansøkingen må være ledsaget av utførselsangivelse fra tollvesenet.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1931.

F. Vedkommende lovens kapitel VI.

Motorvogn hjemmehørende i utlandet.)*

§ 55.**) Ved den i lovens § 27 påbudte anmeldelse — til grensetollopsynet for vogner som kommer landeveien og til politiet for vogner som innføres på annen måte — skal foruten de i lovens § 27 b nevnte vidnesbyrd fremlegges:

- a. Opgave over vognens vekt i fullt lastet stand. Overstiger denne 2,5 tonn, oppgis også største akseltrykk (herfra undtatt personbiler med inntil 8 sitteplasser). Er akseltrykket

*) Endret 25 juli 1927.

***) Endret 24 oktober 1930.

over 2 tonn, må særskilt kjøretillatelse erhverves i henhold til nærværende forskrifter § 1.

For å bruke vogner med større bredde enn 1,8 m. må likeledes særskilt tillatelse erhverves; jfr. lovens § 4 og nærværende forskrifter, § 1.

- b. Norsk, utenlandsk eller internasjonalt førerkort for den eller de personer som opgis å skulle føre vognen.

§ 56.*) Enhver motorvogn med luftringer forsynt med internasjonalt vognkort kan — når kjøretøiets bredde ikke overstiger 1,8 m. og største akseltrykk ved full belastning ikke overstiger 2 tonn — kjøres på alle offentlige veier i riket som er åpne for almindelig automobiltrafikk.

§ 57.***) Som sikkerhet for dekning av erstatningsansvar skal der stilles garanti av samme innhold og omfang som i lovens § 11 bestemt. Garantien skal, når den ikke er ordnet som nedenfor omhandlet, deponeres hos den myndighet som meddeler kjøretillatelsen.

Er ansvarsforsikring tegnet i utenlandsk selskap, godtas denne, såfremt selskapets forpliktelser er kontragarantert av et her i riket arbeidende selskap, hvis garantierklæringer er godkjent — eller av en forening av sådanne selskaper. Kontragarantien skal omfatte vedkommende motorvognseiers ansvar etter motorvognloven av 20. februar 1926. Som legitimasjon ved innreise her i riket tjener forevisning av politen fra det utenlandske selskap med kvittering for erlagt premie for den løpende termin.

Det selskap eller den forening som har stillet kontragaranti er pliktig til å motta søksmål for skade som forvoldes ved motor-kjøretøiets bruk her i riket.

For vogn som kommer landeveien uten at den foreskrevne garanti foreligger på forhånd, kan garantien ordnes på grensetollstasjonene ved tegning av ansvarspolise i et av Arbeidsdepartementet godkjent selskap eller i en forening av sådanne selskaper. På samme måte kan garantien ordnes på sjøtollstedene i Oslo, Fredrikstad, Kristiansand, Stavanger, Bergen og Trondhjem — eventuelt også på sjøtollsteder i andre byer efter departementets nærmere bestemmelse — for vogn som innføres med skib over vedkommende tollsted. Vedkommende selskap eller forening må på forhånd hos Veidirektøren deponere en av departementet godkjent garantierklæring for alle motor-kjøretøier for hvilke selskapet eller foreningen utsteder ansvarspolise på tollstasjoner.

§ 58. For bruken av veiene betales sådan avgift (for opphold inntil 1 år):

*) Endret 24 oktober 1930.

**) Endret 25 juli 1927 og 2 februar 1928.

for automobil 1 krone pr. dag,

for motorsykkel med eller uten sidevogn 25 øre pr. dag.

Foranstående avgifter bortfaller for de lands motorvogner hvor norske motorvogner nyder den samme begunstigelse. Avgiften betales til den myndighet som utsteder kjøretillatelsen. For vogn som kommer landeveien, skal avgiften være betalt før vognen tillates å passere tollstasjonen. Innføres vognen med jernbane eller sjøverts, frigis den ikke av tollvesenet før der fremlegges kjøretillatelse fra politiet.

Gummiavgift betales ikke for ringer som ved vognens ankomst til riket er montert på hjulene eller på reservehjul. Av ikke monterte ringer betales almindelig avgift, som tilbakebetales når ringene igjen utføres.

§ 59.*) Såfremt vognens kjennemerker ikke finnes tilfredsstillende, tildeles vognen kjennemerker overensstemmende med lovens § 9 og nærværende forskrifter §§ 22—27. I mangel av nasjonalitetsmerke skal enhver motorvogn, hvis kjennemerker kan forveksles med våre forsynes med norske kjennemerker.

Norske kjennemerker anbringes i tilfelle såvidt mulig utenpå vognens egne kjennemerker. Kjennemerkene betales av den som fører vognen inn.

§ 60. Kjøretillatelsen skal i alle tilfelle meddeles skriftlig og uten særskilt gebyr. Skjema nr. 252. Den må alltid medføres under kjøringen, og skal på forlangende fremvises for de kontrollerende myndigheter; jfr. trafikkreglene kap. II § 38.

§ 61. Når utenlandsk motorvogn passerer ut av riket, innleveres kjøretillatelsen (kjørekortet) og eventuelt utleverte nummerskilter til tollvesenet (grensetollstasjoner, sjøtollsteder) eller hvis vognen utføres på jernbane, til stasjonsmesteren på innleveringsstasjonen. Hvis der resterer avgift, henvises den som skal utføre vognen til politiet og vognen blir ikke utekspedert før skyldig avgift er betalt.

G.***) Utstedelse av internasjonalt vognkort og førerkort.

§ 62.***) Kongelig Norsk Automobilklub og Norges Automobil Forbund har inntil videre rett til å utstede internasjonalt vognkort og førerkort for kjørsel med norsk motorvogn innen de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst angående ferdsel med automobiler.

Vognkortet og førerkortet må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

§ 63.***) Internasjonalt vognkort og førerkort må ikke utstedes, medmindre:

*) Endret 17 januar 1929.

***) Endret 24 oktober 1930.

- a) motorvognen tilfredsstillende i motorvognloven, nærværende forskrifter og den internasjonale overenskomst opstilte krav, og der fremlegges gyldig vognkort samt bevis for at veiavgift og kontrollavgift er betalt;
- b) føreren har gyldig førerkort overensstemmende med motorvognlovens § 15, jfr. foranstående § 37 flg.

§ 64.*) Til dekning av omkostningene ved utstedelse av internasjonalt vognkort og førerkort kan beregnes en godtgjørelse stor kr. 5,00 for hvert kort. Nasjonalitetsmerke bekostes av vognens eier.

H. Vedkommende lovens kapitel VIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 65.***) Den i lovens § 34 omhandlede årlige avgift for registrering og kontroll av motorvogner fastsettes inntil videre således:

- a) For motorvogn med akseltrykk over 2000 kg. (lastet), for hvilken der er gitt særskilt tillatelse til offentlig personbefordring, kr. 20,00.
- b) For samme slags motorvogn som under a), men med akseltrykk som ikke overstiger 2000 kg. (lastet). kr. 12,00.
- c) For andre motorvogner med akseltrykk over 2000 kg. (lastet) kr. 10,00.
- d) For samme slags motorvogn som under c), men med akseltrykk som ikke overstiger 2000 kg. (lastet) og for prøve-nummer kr. 6,00.
- e) For motorvogn som veier inntil 350 kg. og for motorsykkel med eller uten sidevogn, herunder også motorsykkel for offentlig personbefordring samt for tilhenger til automobil. kr. 4,00.

For sidevogn og tilhenger til motorsykkel betales ikke kontrollavgift.

Disse avgifter opkreves og betales sammen med veiavgiften.»

§ 66.***) Avgift for førerprøve erlegges således:

- a) Prøvning til førerkort for motorvogn kr. 15,00.
- b) Prøvning til førerkort for motorsykkel med eller uten sidevogn, prøvning for utvidelse av sådant førerkort til å gjelde offentlig personbefordring med motorsykkel samt prøvning for utvidelse av førerkort til også å gjelde motorsykkel kr. 7,50.
- c) Prøvning til førerkort for motorvogn i ny klasse eller til offentlig personbefordring med motorvogn kr. 15,00.

*) Endret 24 oktober 1930.

***) Endret 16 desember 1927, 18 oktober 1928, 10 desember 1929 og 1 desember 1930.

****) Endret 18 oktober, 28 desember 1928 og 1 desember 1930.

d) Fornyelse av førerkort (etter 5 år) uansett om der avlegges prøve eller ikke kr. 5,00.

Beståes ikke prøven, erlegges samme avgift for ny prøve.

De i nærværende paragraf omhandlede avgifter betales til politiet før prøve foretas.

For prøvning til militært førerkort (jfr. § 47) erlegges ikke avgift.

Ved Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926 er det bestemt at den nye motorvognlov trer i kraft i sin helhet fra 1 januar 1927, dog således at bestemmelsene om garanti og erstatning for skade i §§ 10 siste ledd, 11 og 30—32 først trer i kraft fra 1 april 1927. I mellom tiden gjelder således bestemmelsene herom i lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvagner § 9, 1ste ledd og §§ 33—35.

Endringer fastsatt 17 januar 1929 har følgende ikrafttredelsesbestemmelser:

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks for nyregistreringer (også for prøvenummer, jfr. § 32), mens allerede registrerte vogner kan beholde sine nuværende kjennemerker inntil de av en eller annen grunn skal endres, f. eks. ved salg av vognen eller når eieren selv ønsker nye skilter eller de gamle finnes utilfredsstillende.

Prøvenummer som allerede er i bruk, skal senest ved fornyelse januar 1930 være underkastet de nye bestemmelser.

LES

KOMMENTARUTGAVEN TIL
MOTORVOGNLOVEN, med tra-
fikkregler etc. Ved professor *Knoph*
og generalsekr. *Rørholt*.

3,30, innb. 4,30